

Zpráva z průzkumu spokojenosti klientů
s poskytovanou sociální službou Denní stacionář Centra Horizont

Zpracovala: Zdeňka Gašparíková, DiS.

Říjen - prosinec 2025

ÚVOD

"Nezáleží na tom, kolik let žijeme, ale jak dobře jsme prožili své dny."

Benjamin Franklin

Jednou za dva roky se uskutečňuje průzkum spokojenosti uživatelů služeb Denního stacionáře Centra Horizont, tentokrát byl započat na konci října 2025 mezi 20 uživateli stacionáře (19 žen, 1 muž). Pro zjednodušení je v textu používán neutrální výraz *uživatelé*, který zahrnuje všechny osoby navštěvující zařízení.

Denní stacionář Horizont je registrovaná sociální služba, která poskytuje služby především seniorům, ale i dospělým, kteří nemohou nebo nechtějí z bezpečnostních nebo sociálních důvodů přes den zůstat sami doma, ale přitom nepotřebují trvalou zdravotnickou péči. Služby jsou poskytovány zejména osobám z Prahy Suchdola a Sedlce, případně osobám ze vzdálenějších oblastí¹.

Respondenti žijí ve vlastních domácnostech a do stacionáře jsou dopravováni rodinou, pečovatelkou nebo služebním vozem. Každý má podepsanou smlouvu a individuální plán vypracovaný sociálním pracovníkem ve spolupráci s rodinou².

Metodika

Průzkum probíhal formou individuálních rozhovorů podle polostrukturovaného dotazníku. Rozhovory vedl externí pracovník, bez přítomnosti zaměstnanců, v oddělených prostorách. Uživatelé byli informováni o účelu průzkumu, anonymitě a dobrovolnosti účasti. Nikdo účast neodmítl.

Otázky pokrývaly všechny oblasti služeb a programu. V případě potřeby byly zjednodušeny pro lepší srozumitelnost. U některých respondentů byla komunikace obtížnější kvůli nedoslýchavosti či zhoršeným kognitivním schopnostem.

- ✓ S několika respondenty byla komunikace obtížnější z důvodu výrazné nedoslýchavosti a používání kompenzačních pomůcek či z důvodu zhoršení kognitivních schopností.
- ✓ U některých respondentů byla patrná tendence vracet se do minulosti, ke vzpomínkám, k osobním a zdravotním problémům apod.
- ✓ jedna z dotazovaných dokázala odpovědět pouze na uzavřené otázky (využila odpovědi "ano, ne" či pokývání hlavou a rozvinuté otázky nebylo možné pokládat.)

---

¹ CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ. *Centrum Horizont*. Online. 2010. Dostupné z: <https://www.centrumhorizont.cz/denni-stacionar/>. [cit. 2025-12-26].

² vlastní sdělení uživatelů

STRAVOVÁNÍ

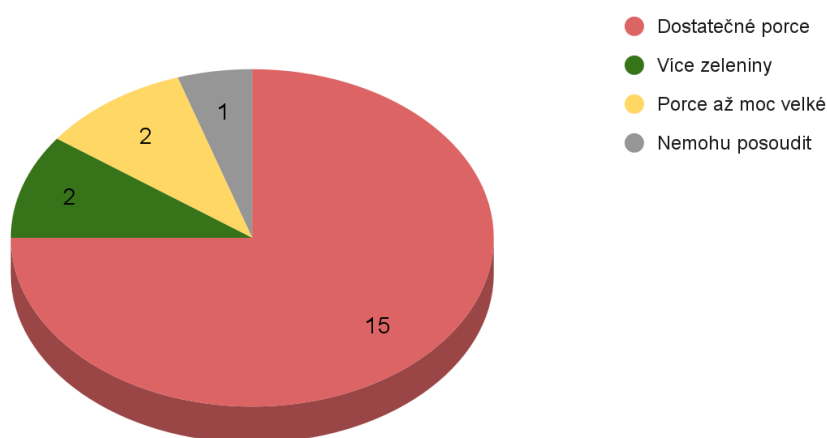
Ohledně stravování většina klientů chválila obědy a vyjadřovala se k nim pozitivně. Pouze 1 uživatel poznamenal, že jsou obědy dovážené z “Menzy” a občas to za nic nestojí. Co se týče četnosti podávání stravy, jsou všichni spokojeni a nemají výhrady.

Množství jídla komentují všichni jako dostatečné, na hlad ani žízeň si nikdo nestěžoval.

Výběr možností ke svačinám bývá dostatečně rozmanitý, každý si může vybrat minimálně ze dvou možností.

Zaměstnanci se starají také o pitný režim dotazovaných, nabídka nápojů je plně vyhovující. Možnost se obsloužit sám využívá jen několik uživatelů, kteří nemají potíže s pohybem, či motorickými schopnostmi, ostatní si rádi nechají podat občerstvení od personálu. Doba, kdy se jídlo podává, vyhovuje všem dotázaným.

Stravování

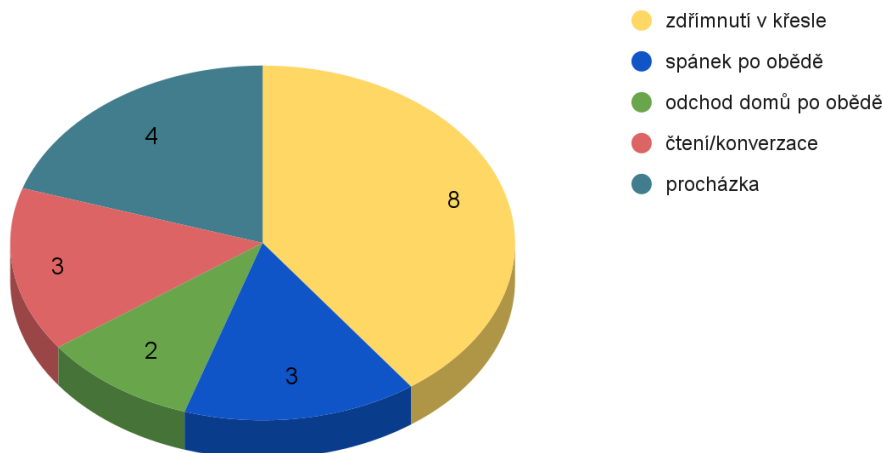
Z odpovědí uživatelů služby:

- „S jídlem jsem spokojená, máme vyvážený jídelníček včetně trochu zeleniny.“
- „Když to nemusím vařit, tak mi to vyhovuje.“
- „Pitný režim vyhovuje, mohu si dolít nebo říct, že chci něco jiného.“
- „Hlad tu nemám, jsem s jídlem spokojená.“
- „Když potřebuji, sama si doleju ze džbánu na stole.“
- „Všechno mi tu chutná, nikdo mi na výběr nic nedává, ale jsem takto spokojená a víc nepotřebuju.“
- „Nemůžu si vybrat, co dostanu, to vypiju; kdybych měla žízeň tak si řeknu.“
- „Svačiny nemám, nosím si svoje a k pití mám vodu, tak jak jsem zvyklá.“
- „Jsou tady moc hodní, když nechci svačinu, mohu odmítnout, ale jinak jsem spokojená s tím, jak to tady je.“

ODPOČINEK

Všichni dotázaní uvedli, že možnost odpočinku mají. Po obědě lze relaxovat v salonku, na vycházce nebo při čtení. Více než polovina nepotřebuje pravidelný odpočinek, většinou si krátce zdřímnu v křesle. Někteří volí odpočinek podle nálady či zdravotního stavu. Nebyly zaznamenány žádné výhrady k době určené pro odpočinek, vše je podle přání klientů.

Odpočinek

- „Po obědě se mi chce spát, tak si zdřimnu v křesle.“
- “Ze začátku jsem i spala, nemám co vytknout.“
- “Když někdo potřebuje, může si buď jít lehnout do salonku a má klid nebo zdřimnout v křesle.”

INTIMITA, SOUKROMÍ

Otázky byly pokládány citlivě a s důrazem na respektující přístup. Všichni respondenti shodně uvedli, že zaměstnanci denního stacionáře se v případě nepříjemných situací či mimořádných událostí chovají diskrétně a profesionálně. Nebyly zaznamenány žádné výhrady týkající se porušování soukromí klientů ani neoprávněného sdílení citlivých informací.

Uživatelé rovněž nepotvrdili výskyt nevhodného chování personálu při poskytování podpory. Na základě získaných odpovědí lze konstatovat, že v zařízení nedochází k narušování soukromí klientů ani jejich intimní zóny. Personál je klienty vnímán jako trpělivý, empatický a diskrétní, k problémům přistupuje citlivě a s respektem.

Uživatelé se k otázkám tohoto charakteru vyjadřovali takto:

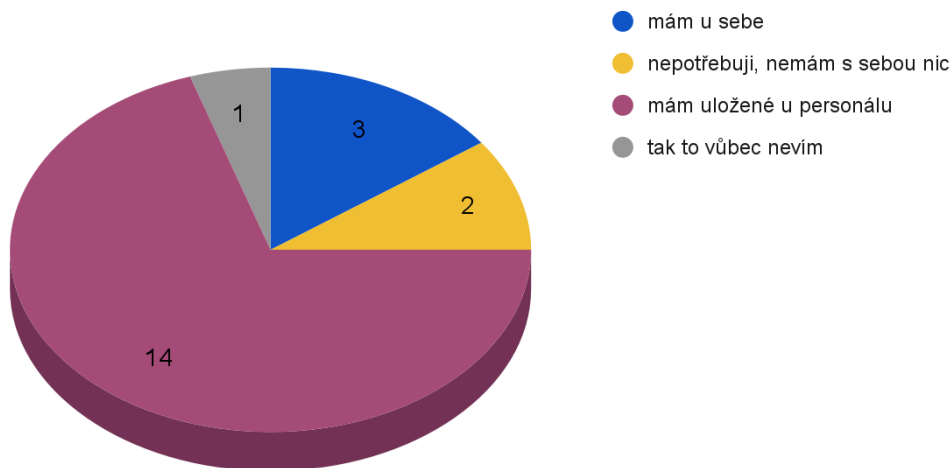
- „...nikdy se nic takového nevyskytlo“
- „Nic takového jsem nezažil/a.“
- „Personál je trpělivý, milý...“
- „Všichni jsou diskrétní, i když někteří klienti jsou nemocní a náročný na péči.“
- „Nezažila jsem nic nevhodného v tomto směru.“
- “Nic takového jsem neviděla.”
- „...zatím se mi nic nestalo a doufám, že se mi ani nestane.“
- „...nikdo tu nic neprozradí, když mě něco zajímalo, tak mě odkázali přímo na dotyčnou osobu...“

Všichni dotázaní uvádí, že si všimají chování zaměstnanců k ostatním uživatelům a že nezažili situaci, která by jim byla nepříjemná

- „pokud má někdo nějakou nehodu, tak to děvčata pomůžou vyřešit“

Většina z dotazovaných vědí, jak to mají se svým náhradním oblečením. Někteří odpovídali ve smyslu, že neví, ale je to vyřešené, protože když se něco stalo, tak nenastal žádný problém. Dva dotázaní se vyjadřovali ve smyslu, že to nepotřebují, tak si nic nenosí, ostatní mají někde uložené a personál ví, kde to je.

Víte, zda tu máte své náhradní oblečení?

PROSTŘEDÍ STACIONÁŘE – úklid, čistota a pořádek

Všichni dotazovaní, kteří odpovídali, jsou s úklidem a pořádkem prostor stacionáře spokojeni. K čistotě nádobí, ubrusů a dalšího vybavení neměl nikdo žádné výhrady.

Z komentářů respondentů:

- „pokud není čistá toaleta během dne, uklidí to přímo zaměstnanci na místě a jinak pracovníci úklidu odvádí dobrou práci“
- „čisto, všechno je v pořádku“
- „je tu běžný pořádek“
- „nepozoruju žádné nepravosti v tomto směru a na to já jsem pes“
- „není tady nepořádek vůbec“
- „nemám k tomu připomínek“

Otázku hluku v okolí či nepříjemných pachů klienti komentovali jako nepodstatnou, s tím, že jim nic nevadí, v okolí i v domě je klid a pokud se někdo vyjadřoval k hluku negativně, bylo to spíše ve smyslu, že dělají hluk sami při nějaké zábavě, občas se ozývá smích a vtipkování. K teplotě stacionáře neměli uživatelé žádné připomínky. Někteří dotazovaní si posteskli, že jim osobně bývá chladno ale jsou na to tak zvyklí a pokud je potřeba, tak se raději přoblečou.

Na otázku, zda by změnili něco na vybavení zařízení nebo rozložení prostor stacionáře, se dotazovaní vyjádřili ve smyslu, že je v pořádku všechno a nenapadá je nic, co by chtěli změnit.

- „nic mi nevadí, všechno v pořádku“
- „nezaznamenala jsem, že by tu něco takového bylo“
- „my jsme občas hluční, jinak je tu klid a ticho“

DENNÍ REŽIM

Otázky na denní režim, strukturu dne, programu, příchodů a odchodů odpovídali všichni. Uživatelé vyjadřovali obecnou spokojenost se provozem a zařízením jako takovým. Přestávky mezi jednotlivými programy hodnotí všichni jako vyhovující. Nikdo nemá problém s režimem dne, ani s intenzitou a množstvím činností v daném dni. Všichni se vyjadřovali pozitivně, nebyly zaznamenány žádné připomínky.

Obvyklé odpovědi:

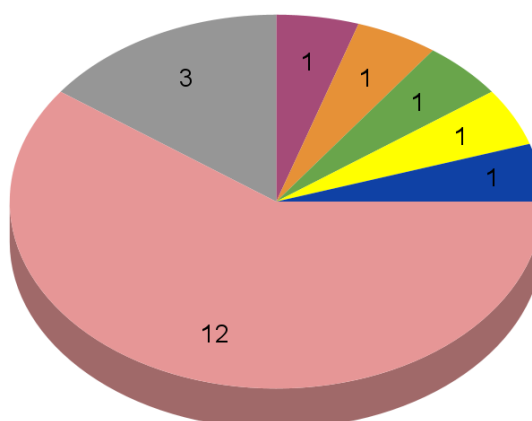
- „program je pro mě „tak akorát“.
- „ráda se zúčastňuju programu, protože jsem od mlada pořád něco dělala“
- „Je tu teplo a dají mi najíst“
- „vyhovuje mi to takhle a odpoledne pro mě syn chodí“

Na položenou otázku, která doba je nejpříjemnější, odpovědělo 13 respondentů. Někteří uváděli více činností, které je baví, uvedeny jsou tedy všechny. Někteří respondenti odpovídali, že mají rádi více činností, tudíž neidentifikovali pouze jednu činnost, ale více.

Na otázku, která chvíle je naopak baví nejméně, uživatelé služby ve stacionáři odpovídali mnohem méně a pouze v 5 případech komentovali konkrétní dobu:

Chvilé, které mě tu nebaví

- nemám rád/a cvičení
- v životě jsem se napekla a navařila dost
- někdo zpívá divné písničky
- nebaví mě scrabble, hrajeme ho celé odpoledne
- když nemám co dělat
- takovou dobu tady nemám
- nevím

Ostatní dotazovaní neměli žádný komentář, buď si nemohli na nic vzpomenout a rovnou prohlášovali, že nic jako nepříjemná doba není nebo nerozuměli otázce nebo se rozhodli otázku ignorovat.

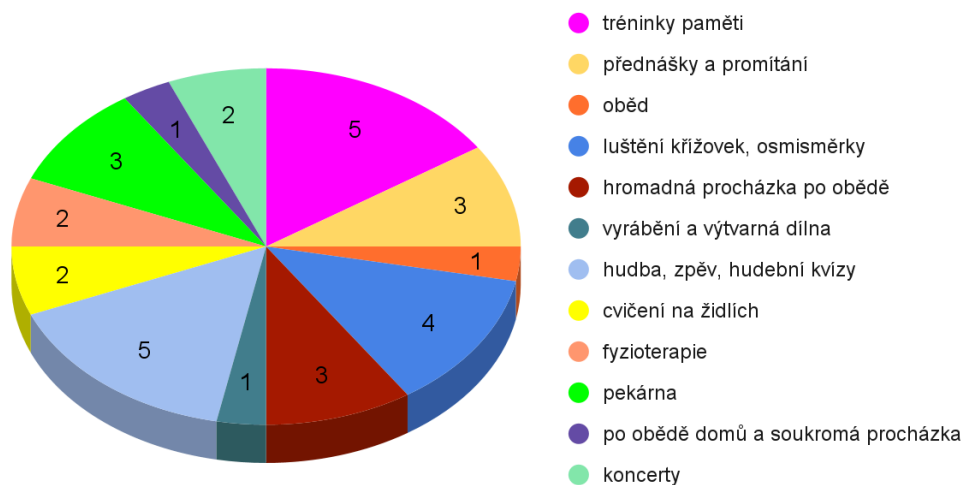
AKTIVITY DENNÍHO STACIONÁŘE

Většina uživatelů automaticky odpovídala v předcházejících otázkách také na konkrétní otázky ohledně aktivit a jejich přístupnosti, smysluplnosti a zábavy. Tento oddíl tedy přirozeně navazuje.

Mezi aktivity denního stacionáře jsou zařazovány pravidelné i nepravidelné programy, které vedou zaměstnanci stacionáře, externí spolupracovníci a dobrovolníci a zúčastňují se jich respondenti podle toho, v jaké dny navštěvují stacionář. Samotní dotazovaní většinu aktivit vyjmenovali, některé byly dohledány na webu nebo o nich hovořili zaměstnanci stacionáře.

- dopolední cvičení s fyzioterapeutkou HANKOU
- výtvarná dílna s ADÉLOU
- dopolední trénování paměti s BARBOROU
- pekárna s MARKÉTOU
- cvičení na židlích s KATKOU

Oblíbené aktivity

Nabídka nepravidelných aktivit je různá - podle nabídky se program proměňuje, nebylo možné všechny informace dohledat z dostupných zdrojů.

- tvoření s dětmi z MŠ Gagarinova
- pečení perníčku s dětmi ze suchdolské školy
- zpívání koled s dětmi z lysolajské školy³

³ CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ. *Centrum Horizont*. Online. 2010. Dostupné z: <https://www.centrumhorizont.cz/denni-stacionar/>. [cit. 2025-12-26].

Na otázku, zda se klienti cítí být nuceni do některého programu nebo ví, že mohou některý program odmítnout a nezúčastnit se, většina odpověděla, že jsou si toho vědomi, a pokud nechtějí, programu se neúčastní. Nikdo z dotazovaných si nepřipadal být do nějakého programu nucen.

Všichni odpovídali podobným způsobem, některé činnosti a programy komentovali jako osobně nepotřebné, ale zajímavé pro ostatní, o jiné se zajímali více, záleželo zejména na rozpoložení a osobnosti dotazovaného.

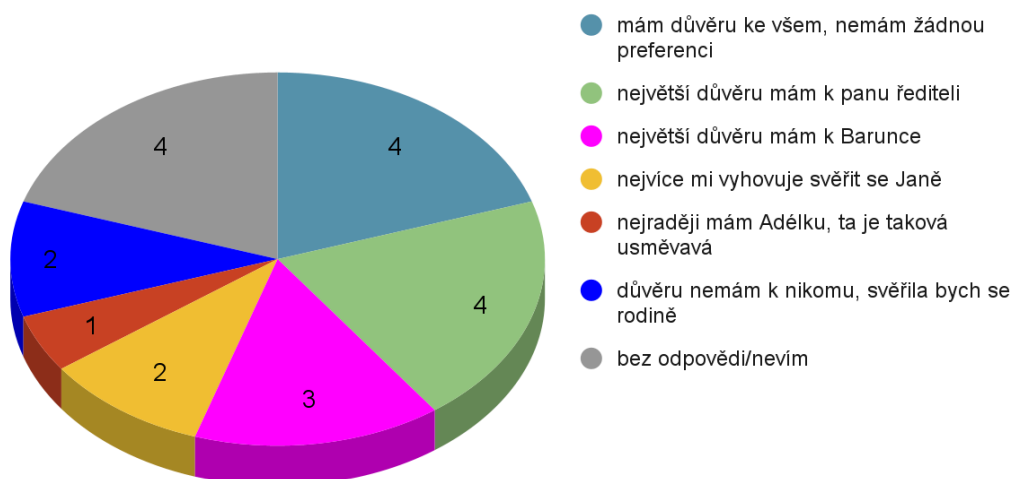
- „Baví mě, když se něco děje“
- „Ráda vyslechnu, když se něco povídá, příběhy, cestopisy a informace o cestování, hudbu mám ráda“
- “Baví mě výlety ale ne když bychom se škrábali někam nahoru - na tom vozíku by to bylo složité”
- “Baví mě deskové hry, i scrabble nebo karty”
- “Přednášky o tom, kde kdo byl a co tam viděl”
- “Jsem spokojená většinou se vším - mám ráda hudbu a dobře zpívám.”

CHOVÁNÍ PERSONÁLU

Uživatelé služeb nejprve zhodnotili služby zaměstnanců stacionáře jako celek, následně se vyjadřovali k jednotlivým členům personálu, pokud si vzpomněli na jména a vybavili tváře.

5 respondentů tvrdilo, že je v zařízení pouze několik dní a tudíž neví, kdo se o něho stará, ale všichni jsou milí a příjemní.

Důvěra uživatelů v zaměstnance stacionáře

Hodnocení celku vypadlo např. takto:

- “mají skvělé nápady, něco najdou na internetu nebo si přečtou a hned to s námi zkouší”
- „všechno v pořádku“

- „nevím, která je která, ale všechny jsou skvělé“
- „všichni mi vyhovují, nechci je více hodnotit“
- „všechny jsou fajn, ale jsem tu tejdén“
- „obdivuju ty holky tady, že jsou mladý a zvládnou snášet nás, já bych to dělat nemohla“
- “...chová se k těm lidem spravedlivě a dobře, nikoho neprotežuje”⁴
- “...se všemi je mi dobře, nemůžu říct, kdo je mému srdci bližší”

Vyjádření dotazovaných k jednotlivým členům personálu DS bylo vždy pozitivní, většina z uživatelů služby má někoho, koho by si zvolil v případě, že by potřeboval probrat něco důvěrného:

- „Mám ráda všechny stejně, všichni se chovají dobře“
- „Nevím, kdo to je, ale někomu tu říkají pane řediteli, tak to bude asi on“
- “ty holky jsou tu milé všechny, ale šla bych asi za Barunkou”
- “někoho, kdo je nejbliž tak mu to řeknu, nevybírám si”
- “všichni jsou krásní, milí”
- “nikdo mi nevadí, všichni jsou příjemní”
- “svěřila bych se Janě, rozumí mi”
- “panu řediteli bych svěřila všechno”

Podpora samostatnosti a soběstačnosti je podle většiny uživatelů naprosto dostatečná.

- “ráda si věci dělám sama, protože ráda dělám rukama”

VZTAHY S OSTATNÍMI KLIENTY

Vzájemné vztahy mezi uživateli denního stacionáře byly hodnoceny všemi klienty obdobnými komentáři, zaznívalo např.:

- „dobře vycházím, popovídáme si všichni dohromady“
- „všichni mě baví, mám tu pár přátel, ale vycházím se všemi“
- „všichni se bavíme, mám tu ráda všechny“
- „vztahy máme dobré se všemi“
- „my jsme taková parta, jsme spolu všichni zadobře“
- „se všemi vycházím dobře“
- “povídám si s těmi, vedle kterých sedím”

KONTAKT S JINÝMI GENERACEMI

V odpovědích ohledně kontaktu s nějakými občasnými návštěvníky stacionáře se uživatelé značně rozcházel v názorech. Někteří si nemohli vybavit četnost návštěv, ale vzpomněli si, že někdy zažili např. návštěvu dětí ze školky. Někteří uživatelé si nedokázali vybavit žádné návštěvy mimo svých vlastních a ostatních uživatelů služby. Někteří návštěvy dětí vítají a jsou za ně rádi, někdo je považoval za příliš hlučné a chvíli se to dá zvládnout, ale pak už je toho moc. Na skutečnost, zda zažili také návštěvu někoho z jiné generace než-li dětí nebo zda

---

⁴ respondent hovořil konkrétně o Mgr. Jiřím Přeučilovi

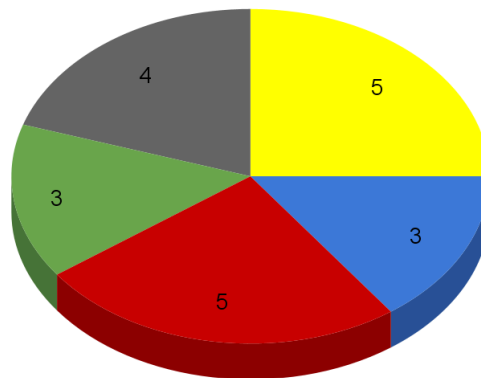
zaměstnanci občas mají nějakou návštěvu, kterou jim přijdou představit, na to si nevzpomínal nikdo.

Z vybraných odpovědí:

- „chodí děti, je to pěkné“
- „jsem tu krátce, nepotkal jsem nikoho“
- „chodí sem děti z MŠ a z Rybičky a je to vždycky oživení“
- “někdy bývají děti ze školy a to je hezký, jsou roztomilý”
- “dá se to chvíli vydržet, ale někdy jsou trochu moc”

Chodí do stacionáře návštěvy?

- žádné děti sem nechodí
- když děti přijdou, chvíli to vydržím
- vítám návštěvu dětí, mám je rád/a
- nevím
- bez odpovědi

Dá se předpokládat, že za takto nesourodé odpovědi může i případná únava a možná nesoustředěnost uživatele s přihlédnutím k délce rozhovoru a tomu, že tyto otázky byly kladeny prakticky na konci šetření.

ZAPOJENÍ UŽIVATELŮ DO CHODU ZAŘÍZENÍ

K dotazu, týkajícího se zapojení do chodu zařízení, se vyjádřilo celkem 6 respondentů, kteří uvedli, že zapojení nejsou a ani být nechtějí, ať již z důvodu své omezené pohyblivosti nebo špatného zraku či z jiných důvodů. Zbytek dotazovaných otázku buď ignorovali, odpovídali na něco úplně jiného a odpovědi tudíž nebyly relevantní nebo otázku nebylo možné položit vzhledem k únavě nebo zdravotnímu stavu dotázaného.

- „nedělám nic – vyhovuje mi to“
- „zapojená být nechci“
- „nejsem tady zapojená, raději si to užiju“
- „všechno mě bolí, tak to nejde“
- „mytí nádobí dělám, to mě baví“
- „když bude nějaká práce, tak to rád udělám“

KRÁTKODOBÁ PŘÍTOMNOST CIZÍCH OSOB

Ke krátkodobé přítomnosti cizích osob – praxe, studenti téměř všichni dotázaní (kromě 4 osob, kde zůstala otázka bez reakce) uvedli, že jim tyto osoby nevadí – naopak, jejich přítomnost pro ně znamená změnu.

Ze zaznamenaných komentářů:

- „dozvím se něco nového“
- „je to důležité, aby se to naučili“
- „nikoho jsem nepotkal“

SPOKOJENOST UŽIVATELŮ SE STACIONÁŘEM

Spontánně, často na začátku či v průběhu rozhovoru se vyjadřovali uživatelé služby takto:

- „já jsem tu zcela spokojená, nic mi tu nechybí a jsem ráda že tu můžu být“
- „ráda sem chodím“
- „jsem náramně spokojená, rodinu nemůžu pořád otravovat“
- „chodila bych ráda i častěji, ale bohužel není místo“
- „kdybych tu nebyl rád, tak bych sem nechodil“
- „kdybych mohla, chodila bych častěji, ale není bohužel místo“

nebo

- „to je mi otázka 😊 - baví mě to tady, pokud by se mi tu nelíbilo, přestala bych sem chodit“
- „nemusím sem chodit, ale mě se tady líbí a tak chodím“

Na dotaz, zda by změnili něco na chodu stacionáře odpovídali všichni shodně, že nemají co měnit. Nebyla zaznamenána žádná negativní odpověď, nikdo se necítí být nucen do návštěv stacionáře, několikrát uživatelé odpovídali ve smyslu „chtěl/a bych chodit i více dní, ale z kapacitních důvodů to zatím není možné“.

ZÁVĚR

Do zařízení mám možnost občasně docházet a sledovat změny a chod zařízení již několik let – poprvé před čtyřmi lety v rámci praxe a později během předchozích provedení průzkumů spokojenosti Denního stacionáře. Při svých návštěvách jsem se příležitostně zapojila i do průběhu programu, což mi umožnilo blíže sledovat nejen jeho organizaci, ale i způsob, jakým personál přistupuje k jednotlivým uživatelům a respektuje jejich individuální potřeby.

Většina uživatelů se do programu zapojuje s ochotou a pozitivním naladěním. Ti, kteří se z různých důvodů účastnit nechtějí, jsou si vědomi svého práva odmítnout účast, a občas této možnosti opravdu využijí. Během celého dne jsou uživatelům citlivě nabízeny různé aktivity a poskytována potřebná podpora či asistence, vždy s ohledem na jejich pohodlí a preference. Stížnosti či připomínky, které byly zaznamenány, se týkaly spíše drobných detailů každodenního života nebo momentálního rozpoložení uživatele, nikoliv chodu zařízení .

Zásadní oblasti, jako jsou mezilidské vztahy mezi uživateli i personálem, kvalita stravování a odpočinku, či obsah programu stacionáře, jsou hodnoceny velmi kladně. Uživatelé oceňují přátelské, respektující a citlivé vztahy jak se zaměstnanci, tak mezi sebou navzájem.

Docházku do stacionáře vnímají jako smysluplnou prevenci proti osamění a ztrátě kontaktu se svými vrstevníky.

Celková atmosféra stacionáře je založena na akceptaci, laskavosti a vzájemné podpoře. Humor zde používaný, dokáže odlehčit náročnější situace a přispět k pocitu sounáležitosti mezi účastníky. Personál umí citlivě rozpoznat, kdy je vhodné humor použít, aby přispěl k pohodě a neohrozil komfort jednotlivců, respektuje ostatní, neubližuje, a umožňuje uživatelům i personálu sdílet společné chvíle, uvolnit napětí a navázat blízký a přátelský kontakt. Tento přístup podporuje samostatnost uživatelů a vytváří bezpečné, přátelské a vstřícné prostředí, i při složitějších osobních situacích či náročnějším chování některých klientů.

PŘÍLEŽITOSTI KE ZMĚNÁM

Vzhledem k tomu, že někteří z uživatelů stacionáře řeší své pohybové potíže a problémy se zvedáním, je vhodné využití ergonometrického nábytku či pomůcek. Vylepšení při vstávání by mohla umožnit i drobnější úprava, např. zádové nebo bederní opěrky – polštáře.

Pro uživatele sluchadel navrhuji zvážit, mít od rodiny k dispozici na výměnu minimálně jednu sadu baterií, vzhledem k jejich nízké trvanlivosti za plného provozu. Údržba sluchadel není složitá, ale bez funkčních sluchadel se pak klient těžko účastní programu a ztrácí snadno motivaci, přehled a kontext situace. Ke zvážení je možné využít také služby automatického přepisu některých programů, případně objednání sociální služby simultánního přepisu od České unie neslyšících, z.ú., která je pro uživatele zdarma⁵. Pro udržení sociálních kontaktů uživatelů a zkvalitnění jejich života při postižení sluchu je to možný podpůrný prostředek k vyzkoušení.

Prevence syndromu vyhoření a stabilita personálního obsazení jsou pro denní stacionář zásadní. Doporučuji nabídnout zaměstnancům systematickou podporu prostřednictvím kvalitního supervizního programu či využití individuální supervize. Stejně důležité je pravidelné vedení konzultací mezi managementem a jednotlivými pracovníky, které by se neměly zaměřovat pouze na organizační otázky, ale také na jejich profesní rozvoj, vzdělávání a včasné informování o plánovaných změnách.⁶

Vzhledem k vysoké psychické zátěži spojené s péčí o osoby s demencí je péče o duševní pohodu zaměstnanců klíčová. Nedostatečná podpora může vést k fluktuaci či zvýšené nemocnosti personálního obsazení, což by mohlo ohrozit plynulý chod zařízení. Za vhodné opatření lze považovat i zajištění výpomoci v nejvíce vytížených částech programu, aby se pracovníci necítili přetíženi a mohli svou práci vykonávat s potřebnou energií a profesionalitou.

---

⁵ *Simultánní přepis*. Online. Dostupné z: <https://www.cun.cz/socialni-sluzby/simultanni-prepis/>. [cit. 2025-12-28].

⁶ MAROON, Istifan a LEPIČOVÁ, Kateřina. *Syndrom vyhoření u sociálních pracovníků: Teorie, praxe, kazuistiky*. Praha: Portál, 2012. ISBN 978-80-262-0180-9.

Vzhledem k tomu, že webové stránky mohou v dnešní době představovat informační zdroj pro nové uživatele, jejich rodinné příslušníky i širokou veřejnost, doporučuji zajistit jejich pravidelnou aktualizaci a systematickou údržbu. V současné době jsou některé zveřejněné údaje již neaktuální, což může komplikovat přístup k relevantním informacím. Současně považuji za vhodné provedení úprav s ohledem na zásady přístupnosti, zejména pro možné uživatele se zrakovým postižením či se sníženými kognitivními funkcemi. Implementace těchto opatření by významně přispěla k vyšší uživatelské přívětivosti webové prezentace.

Tato doporučení mohou, jak věřím, přispět k dalšímu zlepšení chodu zařízení a spokojenosti uživatelů i personálu.

ZDROJE

- CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ. *Centrum Horizont*. Online. 2010. Dostupné z: <https://www.centrumhorizont.cz/denni-stacionar/>. [cit. 2025-12-26].
- MAROON, Istifan a LEPIČOVÁ, Kateřina. *Syndrom vyhoření u sociálních pracovníků: Teorie, praxe, kazuistiky*. Praha: Portál, 2012. ISBN 978-80-262-0180-9.
- *Simultánní přepis*. Online. Dostupné z: <https://www.cun.cz/socialni-sluzby/simultanni-prepis/>. [cit. 2025-12-28].
- MATOUŠEK, Oldřich. *Metody a řízení sociální práce*. 3., aktualiz. a dopl. vyd. Praha: Portál, 2013. ISBN 978-80-262-0213-4.
- KOPŘIVA, Karel. *Lidský vztah jako součást profese: psychoterapeutické kapitoly pro sociální, pedagogické a zdravotnické profese*. 4. vyd. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-429-X.